

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 229.

V Ljubljani, v soboto 8. oktobra 1887.

Letnik XV.

„Lasciate ogni speranza!“

Iz Tantalidov rodú, kteremu je izgovorjeno večno prokletstvo in bēda, smo bajē Slovenci. Mehek, lipov les in upognen v dve gubi večnega beračenja okoli bogato obloženih ministerskih miz je naš život.

Z drobtinami, ki padajo nevedé le po naključji raz prestol ravnopravnosti in oboževanega 19. paragrafa, vzdržujemo si, ne svobodno politično življenje, temveč le — vegetacijo od danes do jutri.

In vendar obupovali nismo doslej. Vroča slovenska kri se pretaka po naših žilah in neopravičen optimizem v vsem našem boji nas podpira, da ne omagamo v brezkončnem Sisifovem delu za narodni obstanek.

„Volenti non fit injuria“, bil je doslej naš vzvišeni nadpis na bojni zastavi. Ozir na ta visoko dvignen prapor dajal nam je pogum, pogum v najbolj kritičnih narodnih položajih.

Prenašali smo, kakor prosjak slonēč pred mogotčevimi durmi, kdaj se čuje naš glas, kdaj se odpró zlata vrata, ki vodijo vse zveste in vdane narode širne Avstrije v raj enakopravnosti in svobode.

In kaj smo videli slonēč pred pragom mogočnega državnega krmila? Kakor pisan kalejdoskop vrstili so se v državni palači mogočni ministri.

Izginil je leta 1868 mogočni Auersperg in z njim še mogočniši Giskra žalostnega spomina, Herbst in Hasner, Brestel in Berger, in prisijalo je solnce 17. aprila 1869 Taaffejevemu predsedništvu.

Menili smo že, da se spremené naše milostne drobtine v debelo národno pogačo, — a zmagali so: Giskra, Herbst, Plener in Brestel. Ležale so že 14. januarija 1870 vse naše zlate nade poleg Taaffeja na tleh. Obupali nismo zaradi tega.

Prismehljaj se nam je leto pozneje grof Hohenwart, a samo za celih devet mesecev. Umaknil se je zopet Auerspergu in Lasserju ter izročil vse naše težnje nujinej milosti.

Zopet smo borili težek boj za „biti ali ne biti“. Vendar trditi si upamo, da niso bili ti baš najbolj otožni naši časi. Pričakovali nismo mnogo in zaradi tega nismo čutili prevare.

Tolažili smo se, da je tudi to ministerstvo le prehod, kakor že toliko potov, k boljši premembi. In varali se nismo — namreč o minljivosti vladne zisteme.

Zopet se je prismehljaj gospod grof Taaffe in sedaj s polno roko, — zlatimi obljubami, ki bodo meso in kri.

Hozano smo prepevali, kakor otroci velikonočnim pírhom, mi optimisti, Slovenci.

In ko je šel še „Conrad“ na daljši „odpust“, dejali smo: zdaj smo pa „kar na konji“. Nič ne more biti našim narodnim težnjam v napotji. „Iz rodú Tantalidov smo Slovenci“, dejali smo prej. Kakor je Kronos požiral svoje otroke, tako izbrisuje in pozablja naša oboževani ministri svoje očetovske obljube.

Ravno ko smo hoteli sesti za omizje in poseči s polno roko po ravnopravnosti v naših učilnicah, razbije se posoda naših toliko let pričakovanih obljub. In najmlajši zaščitnik véde in omike vrže nas predrzno iz-za omizja, rekoč:

„Do zdaj so vas pitali z obljubami, — jaz pa si upam govoriti odkritosréno besedo: Lasciate ogni speranza! in razvedrite svoje domišljave možgane; paragraf devetnajsti je le menica brez podpisa.“

Hvala Ti mogočni mož na učenem portfelji. Klanjamo se Tvoji možati odkritosrénosti.

„Clara pacta, boni amiei!“

Ti si govoril odkrito; molčali ne bodemo tudi mi, niti tehtali svojih bodočih besed na zlati tehtnici. Kaj nam je rodilo tudi večno kimanje? Izgubljen čas in potraten brez dvoma! Pri Filipih, odkritosréni poštenjak, vidimo se v kratkem! Če pademo, pademo častno in pogumno z orožjem v roki, ako padeš ti, padeš častno za svoja načela.

Za pomoč in zmago v dosedanem kimanji pa: „Lasciamo ogni speranza!“ S.

Crispi pri Bismarcku.

Potovanje italijanskega ministerskega predsednika, Crispija, v Friedrichsruhe je vesel dogodek za italijanske časnikarje. Dobili so zopet tvarino, katero

svojim čitateljem ponujajo v raznih oblikah. Le to jezi laške časnikarje, da jih je g. Crispi zvedil na led. Bil je namreč pri kralji v Monzi. Od tū je uradni brzojav naznanil, da se je Crispi vrnil v Rim v trenutku, ko se je odpeljal v Friedrichsruhe. Italijani so zvedeli resnico še le po ovinku iz Pariza.

Pariški „Matin“ prinesel je vest: „G. Crispi odpotoval je v Friedrichsruhe, ker ga je Bismarek prijateljski pozval zaradi dveh točk. Ti točki ste: 1. Vzhodno vprašanje, osobito položaj v Franciji; 2. Odškodnina, katero hoče dati Kvirinal papežu, da se tako doseže sprava med kraljestvom in papežem.“ „Matin“ pristavil je še nastopni komentar: Nemški vladi preti katoliška stranka, posebno pa nekteri škofje. Bismarek vsled tega potrebuje papeževo naklonjenosti, da pomiri one škofe. Tako postaja Bismarek močan zaveznik Avstrije. Zveza med Nemčijo in Avstrijo je ožja, nego prej. Dokaz temu je to, da je urad nemškega poslanika na Dunaji, princea Reussa, v tamošnjem ministerstvu vnanjih zadev.“

Listi so prinašali o poročilu v „Matinu“ različne komentare. V Rimu n. pr. je bila razširjena misel, da je Crispi spoznal, kako malo mu zaupajo v Berolinskih vladnih krogih zaradi njegove preteklosti in ozke zveze z radikalei. Vsled tega je Crispi želel Bismarcku osebno razložiti svoj program.

Crispijevo glasilo „Riforma“ omeni poročil v „Matinu“ in drugih listih, pa ne pristavi nobene besedice. „Popolo Romano“, ki je po smrti Depretisovi stopil s proroškega stola, piše, da hoče Crispi le Kalnoky-ja posnemati, ob enem pa skleniti z Nemčijo posebno pogodbo gledé nemških in italijanskih državljanov.

Dunajski listi objavili so brzojavko Pariškega „Temps“-a iz Rima gledé sestanka Crispija v Friedrichsruhe. „Poleg vprašanja o razmerah z Vatikanom“, piše „Temps“, „razgovarjal se je Crispi z Bismarckom o razvitku italijanskega vpliva v Sredozemskem morji. Crispi je izjavil, da Italija ne more podpirati avstrijske politike brez odškodnine. Nemčija naj podpira politiko italijanskega vpliva v Egiptu, Tripolisu in Albaniji.“ (Ostalo so Dunajski časopisi modro zamolčali.) „Temps“ misli dalje, da se bodo

LISTEK.

„Swiftijada“.

Prvi spev.

Za poskušinjó.

Gospod vrednik! Ne ustrašite se tako tujega in učenega nadpisa mojemu današnjemu pismu! Veste, jaz bi rad postal znamenit pesnik, pisatelj ali pa vsaj nedeljski podlistkar slovenski. Ne obsodite me, da je to preveč idejalen, previsok namen moj! Veste, jaz se že pripravljam dolgih pet let za svoj vzvišen poklic: Že tedaj, ko se je oglasil prvič naš sloveči „Spectabilis“, imel sem skrpan pelinov podlistek za „Slovenski Narod“, a prestrašil sem se prebravši prvo boljšo brazdo na tej zapuščeni livadi domači.

Mislil sem, da imam žilo za domač pelinov humor, a up je šel po vodi. Skril sem zaradi tega grenek sad svojega čmerikovega dovtipovanja po Horacijevem receptu „quintum in annum“. Vendar

ne mislite, da sem počival v tem pesniškem zamaknenji. Učil sem se mnogo. Cital sem in primerjal zabavljivo in zabavno literaturo vseh narodov in vseh vekov.

Sam ne vem zakaj, Swift mi je prirastel najbolje k sreč.

Čudil se nisem, da je našel baš on toliko čestilcev in posnemovalcev v Slovencih. Od nedosegljivega Spectabilisa pa do arabeskarja Kretinovega vse hiti za njim, kar le piše in pisari.

Jaz bodem pa vse prekosil, gospod vrednik.

To pa tudi ne bode čuda. Pet let sem krpal na tej prvi svoji Swiftijadi, kakor Penelopa na svoji nevestini obleki — le s tem razločkom, da je „parala“ ona po noči delo dolzega dne, jaz pa pri belem dnevu trud poetično-pelinove noči. Ni čuda toraj, če vzletim danes v izvirni krasoti s čmerikovo sulico v roci kot nov slovenski Fenis na dan.

Preverjen sem, da me razun arabeskarja v tretji seriji in Spectabilisa zavida ves slovenski svet in kliče:

„Ave, auditores te salutant!“

Zdaj pa na preskušni disputacijski govor!

Veste gospod vrednik, zakaj sem izbral svojim listom naslov Swiftijada? Samo zato, da pokažem, da sem klasično omikan, da vem, da je nekdo pisal skoraj jednako pesem, po naglasu namreč, Ilijado ali kali, ki mu je prinesla neumrljivost, in da me ne praša Kretanov Prostoslav za vednostno spričevalo ter me ne toži, da hodim v njegov zelnik po vsebino in po latinske citate.

Tudi presuhoparni so mi vsi znani napisi slovenskih pelinovcev in njihovega pelina, kterega naj vživajo Slovenci v nedeljo zjutraj kar na tešče. „Nedeljsko pismo“, „nedeljski list“, „lamentacije“, „kolobacije“ ali kakor se zovejo vsi ti spisi, po kterih posegamo kakor po tropinovih žgancih za nedeljski priboljšek.

Ko bi bival na Dunaji, izposodil bi si raje od znanega židovskega „Spicerja“ naslov svojim listom, namreč: „Wiener Spaziergänge“. Tudi honorarja njegovega bi se ne branil, saj bi si kupil za vsak tak sprehod lahko plemensko junico. Ker pa trgam črevlje le po nadopolnem provinciálnem

važnejši dogodki vršili vsled sestanka Crispija z Bismarckom, ko se vrne car v Petrograd.

Iz tega razvidimo, da je sestanek vzbudil veliko pozornost v Parizu. Časniki pišejo proti Italiji ter ji očitajo, da se mora le francoski krvi zahvaliti za svoje zedinjenje. „Journal des Débats“ piše: „Crispijevo potovanje je nov dokaz dobrih odnosov med Italijo in Nemčijo. Brez dvoma je važen vzrok potovanja, ker se je poslanik kralja Humberta v Berlinu, grof Launay, odrekel odpustu. Naj bo namen Crispijevega potovanja ta ali oni, jeziti se nam ni treba, če se voditelj italijanske vnanje politike osebno razgovarja z nemškim ministrom.“ Ta list hoče očitvidno zmanjšati pomen obiska g. Crispija. Enako pišejo tudi drugi francoski listi. „Figaro“ n. pr. smatra kot nezmisel, da Bismarck potrebuje Crispija pri reševanju vshodnega vprašanja. Crispi je šel v Friedrichsruhe, da dobi nova povelja. Vrlo dobro označi položaj „Rep. Français“, ki piše, da se situacija ni premenila. Bismarck je sicer vesel Crispijevega obiska, a njegovo veselje bilo bi večje, ko bi car prišel v Stettin.

Angleški listi pripisujejo obisku ministra Crispija veliko važnost. Zveza med centralnimi državami je močnejša. Ako se bo Rusija hotela sprijeti z Avstrijo, računati bo morala tudi z italijansko vojsko in brodovjem. — V Petrogradu se ne zmenijo mnogo za ta dogodek. V ruskih krogih trdijo, da hoče Italija igrati važnejšo politično vlogo, kakor doslej, a Rusija niti za korak ne odstopi od svojega stališča.

Madjarski listi z veseljem pozdravljajo potovanje italijanskega ministra. „Fremden-Blatt“, glasilo vnanjega ministerstva, pa piše: „Ko je Kalnoky zapustil Friedrichsruhe, vsprejel je Bismarck družega gosta. Italija se je tesno pridružila politiki obeh cesarskih držav. To je bilo delo grofa Robilanta, akoravno so Italijani že prej spoznali potrebo zblizanja. Tudi Italija mora delati na to, da dobé trdno podlago obstoječe pogodbe...“

In kaj je Crispi, s katerim se toliko pečá javno mnenje? Crispi je danes gotovo prvi mož v Italiji. Razmere v Italiji so take, da se bo Crispi gotovo še obdržal na krmilu. Vendar se Crispi doslej ni še pokazal prijatelja miru in kot državnika s konservativnimi načeli. Crispi se je izšolal v revolucijski šoli, on je bil in je upanje onih italijanskih politikov, ki smatrajo položaj v Italiji le kot prehodno dobo. Ti možje so sedaj njegova podpora v zbornici in pred kraljem. Prišel je na krmilo, ker so se razbile močne stranke v mnogo frakcij in ne morejo nadaljevati politike po konservativnih načelih, kakor Minghetti in Depretis. Ta dva sta še s kompromisi zadrževala in krotila povodenj radikalizma. Ko je umrl Depretis, ni bilo v zbornici nobenega moža, da bi zastopil pot irredentistu Crispiju.

Crispi je sicer kot minister že večkrat trdil, da je slekel rudečo srajco in nastopil pot mirovne politike. A kdo mu véruje? Crispi ni mož miru in tudi ne prijatelj Nemčije, še manj pa Avstrije. Crispi in njegova stranka sta brez sovraštva proti naši državi politična ničla. Z avstrijskega stališča bila bi za Avstrijo velika nesreča, ko bi Crispi kedaj vodil veliko politiko.

in meglenem mestu brez „pikantnih“ novic in dogodeb, pristuje mi bolje klasična Sviftijada.

Povrh ne nadjam se niti plemenske junice Spicerjeve, niti rujnega vinca, ktero sreblje Kretanov križem domovine za pisateljsko odškodnino svoji Sviftijadi, izgovorim si gospod vrednik drugo, a tudi originalno plačilo za svoj trud.

Izprosile mi, če zaslužim, za novo leto, da pridem v imenik slovenskih pisateljev, kateri razglašá „Ljubljanski Zvon“ vsako leto. Izbirčen nisem baš. Če me postavi tudi za pokojnim Kurnikom ali pa za so-trudnikom, ki je poslal uganjko o „šahovem kmetu“, vse jedno. — Srečen bodem. Da bi si domišljeval, da najde novo slovensko ime „Sviftijada“ v obetanem slovensko - nemškem Wolfovem slovarji milost, tako daleč ne sega moja: „Gloriae poeticae sacra fames“. Za danes kličem le še: „Aut vinco, aut vincor, hoc nec me scripsisse poenitet“.

Sviftijanec.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Notranje dežele.

„Petersburger Ztg.“ objavlja spis „odličnega Rusa“, ki je bil 6 let v najožji dotiki z *nadvojvodo Ivanom*. Pravi, da bo ta dobil kmalu višji in večji delokrog. Nadvojvoda je nasprotnik bolgarskega kneza Ferdinanda. Sicer pa bajé že pred tremi leti ni tajil, da misli na bolgarski prestol.

V vojaških Dunajskih krogih je govorec, da bo vlada prodala *Mannlicherjeve puške*, kolikor jih je gotovih. Dve vladí ste tudi že stavili ponudbe. Vzrok temu je, ker so poskusi pokazali, da so puške majhnega kalibra (8 mm.) boljše od prvih. Uvedli bodo v armadi zadnje, pridržali pa Mannlicherjevo sistemo pri zaklepu.

Naučno ministerstvo pečá se s preosnovo srednjih šol. Gimnazije se bodo predrugačile takó, da bodo postale realke nepotrebne. Gimnazijski pouk trajal bo dve leti, grščine poučevalo se bo manj, obligatna predmeta pa bota risanje in francoščina. Več šolskih odličnjakov dobilo je poziv, naj se o tem izjavijo, potem bo pa še to jesen sklicalo ministerstvo veliko enketo, spomladi predložilo bo pa državnemu zboru že načrt dotične postave.

Poluradni listi *hrvatski* prorokujejo, da bo Zagrebški mestni zastop razpuščen zaradi znane pritožbe zoper vlado in bana.

Vnanje države.

Srbski kralj volil bo večinoma liberalce v skupščino, da se tako doseže enako razmerje med radikali in liberalci.

Dné 5. oktobra zbralo se je več volilcev v *bolgarski* prestolnici, da bi si postavili za prihodnje volitve svoje kandidate. Zbrali so si: Stambulova, ministra Stranskega, ter državna svetnika Vasil Gjoševa in Bojila Nedelkova. — Zadnje dni shajali so se metropolit Klement kot zastopnik Cankovcev, Karavelovec Zanol in Radoslavovec Nikolajev, da bi se sporazumeli in združili pri volitvah v sobranje.

Rusija se strogo drži načela, da se mora uvesti v Bolgariji status quo ante, kakor je bilo pred izvolitvijo Batenberžanovo. Rusija pridobila si je nasproti Turčiji v svoji zadnji srečni vojski leta 1878 pravice, kojim se ne bo nikdar odpovedala. Ni misliti, da bi v tem oziru odjenjala Rusija, ravno tako gotovo pa je, da se Rusija ne bo spuščala v vojsko, dokler se ne bodete sporazumeli Francija in Nemčija. — Mej vojaštvom v Odesi grozno razsaja egiptska očesna bolezen. Več ko 2500 vojakov je že zbolelo. Ker je nalezljiva, napraviti je dala vlada več lesenih lop, v katerih zdravijo vojake ločene od ostalega sveta.

Umrl je *nemški* general grof Kirchbach, ki se je posebno odlikoval v bitkah pri Wörthu in Weisenburgu.

Francosko ministerstvo predložilo je predsedniku dekret, s katerim naj bi se izpustil iz službe in vojne general Caffaral. „Journal des Débats“ pravi, da je to v nekaki zvezi z novejšimi indiskrecijami, o katerih so toliko pisali razni listi. — General Boulanger prišel je v Puy, kjer ga je pričakovalo na tisoče ljudstva. Slednje je klicalo: „Živela vojna! Živel Boulanger!“ — Vojni minister Ferron šel bo nadzorovat vzhodno mejo. Vendar pa še ni odporoval tjekaj, kakor so poročali nekteri časopisi.

Hitro se vršé priprave za *italijansko* ekspedicijo v Massavo. Že koncem tega meseca odšla bo v Egipt iz Napolja. O njej piše se iz Rima v Ankoni izhajajočemu listu „L'Ordine“: Med tem, ko so imeli Angleži v svojem boji proti tedanjemu Negušu Teodoru podlago operaciji v Zaili ter so od tod prodirali v deželo in slednjič ugonobili pri Magdali ostanke Neguševe voje, delovali bodo Italijani le bolj na severu. Iz Massave pomikali se bodo proti Ui in Saatiju ter skušali zasesti vsa mesta, ki so važna v strateškem in higijenskem oziru. Ako jih tukaj domačini ne bodo napadli, dosti jim bo zadostjenja in ne bodo več nadaljevali vojske.

Iz Londona se poroča „Krtzztg.“: Mladoturčini svetujejo in ž njimi tudi dva diplomata in jeden turšk general, naj *Turčija* pretrga vsako zvezo z Bolgarijo. Ta nasvet podpira prav toplo tudi veliki vezir, sultan pa noče o tem ničesa slišati, češ, če storim to, obiskati bi utegnili kmalu zopet Rusi Drenopolje.

Pred Dublinskim policijskim sodiščem vršila se je obravnava zoper *irškega* lordmajorja Sullivana in O'Briena zaradi znanih objav. Lordmajorja spremljali so k sodišču vsled sklepa mestnega odbora ardermi in nosilca meča in žezla v polni uradni opravi, narod pa ga je navdušeno pozdravljaj. Policija za branila je vhod vsem lordmajorjevim spremljevalcem v dvorano. O'Brien ni prišel. Zagovornik je ugovarjal zoper obravnavo iz formalnih vzrokov; zaradi tega so isto preložili. Velika pa je bila navdušenost narodova, ko je slišal, da je preložena obravnava.

V Madridu na *španskem* spuntalo se je več tisoč delavcev v tamošnji tabačni tovarni. Žandarmerija je prosredovala ter zasedla tovarno.

Izvirni dopisi.

Dunaj, 28. sept. (S higijeničnega kongresa.) [Konec.] Večerna 8. ura nas je združila vse higijene — smem trditi — na cesarjevem dvoru: kdo bi pač hotel zaostati, kadar vabi prvi vabilec. Velika redutna dvorana tu je bila odločena sprejemu nas, ki nas je bilo brezdvombeno nad 2000 števil. Na mostovžih nam je častno stražila pridvorna garda; ob vhodu v slavnostno sobano so stali s helebardami dvorni trabantje; v sobanah pa so nadvorni dostojanstveniki sprejemali prihajajoče povablence najvišega hišnega gospodarja. — Čisto tihotno, po le rahlem znamenji dvornega furirja naznanjen, je na očetovem najsvitlejem domu vstopil visoki prestolonaslednik med nas. In zopet je s svojo ljubeznivostjo in isto tako s svojo veliko izobraženostjo tudi v higijeničnih razmerah veščakom imponoval nadvojvoda Rudolf. Tu v veliki sprejemni dvorani je bival nad eno uro govoreč z razniki; posebno pa so bili odlikovani po njem velmožije v zdravilstvu in zastopniki tujih dežel. Če nekterih omenim, so to imena: Kirurg Anglež Spencer-Wells; Francoz Brouardel; Prusa Virchow in tajni svetnik Köhler; Italijan prof. Mosso; Bavarec prof. Pettenkoffer in Kerschensteiner. Isto tako je občeval s sultanovim osebnim zdravnikom dr. Stékolis-om iz Carigrada in z Japonskima odposlancema dr. Ischiguro in dr. Nakahama-m. Predstavile so se mu po odposlancih še dežele: Belgija, Bolgarija, Danska, Saksonska, Virtembersko, Brunšvika, Egipt, Španjsko, Norveška, Nizozemska, Portugalsko, Argentinska republika, Rumenska, Ruska, Švica, Srbska, Meklenburg-Sverinska, Saksonso-Koburško-Gotajska, Elzaška in Uruguaya.

V cesarjevičevem spremstvu so došli do higijenov ministri: Falkenhayn, Pražak, Baquhem in Gautsch. Slednjemu je bila, kot kongresovemu častnemu prvomestniku, odlikovalna naloga predstavljati Nj. cesarski visokosti zastopnike raznih vlad na tukajšnjem kongresu.

Če si se ozri danes tu na cesarjevem dvoru do te vse jezike svetá govoreče pričujoče družbe, v koji so bivali največi svetovno-slavni učenjaki zdravilstvu — prevzel te je pač čudoma ta prizor. Stopal je tu ob tebi v polni paradi (le brez vojaške preveze) oficirski svet; tam diplomatije, nastavljeni pri raznih dvorih svetá; ondi pedagogi — a le bolj visocih šol: ker srednješolskim je sedaj že pričeta šola delala kolikor toliko zaprek — nevojaki vsi v fraku; tu si ugledal duhovnika v talarji ter z dotičnimi znamenji svoje častne stopinje. Vsi stanovi so bili tu zbrani. In razun naših evropskih noš si tu opazoval onih iz tujega svetá — tako, da se ti je tudi nazoči Serajevski župan v turbanu zdel prav pravcati znanec. In če je šla memo tebe tu marsikaka mladostna, a vendar le visoko odlikovana oseba, uresničevala se ti je ob njej istinitost „republike učenih“, kjer naj redoma ne odločuje starost — ampak glava! — Kot prizor iz „tisne in ene noči“, pa ti bo ostal v spominji ta večer na vladarijevem domu.

Po cesarjevičevem odhodu pa je vladarijeva kuhinja postrezala vsem tukajšnjim stotinam najfinejšimi jedili in vini in veselostno gibanje se je pričelo med higijeni tu pri najvišem gostoljubu, ki nas je po svojem najsvitlejem sinu hotel odlikovati z najljubeznjivejo častijo: vabéč namreč vse moške ude higijeničnega kongresa k sebi in nazoče pri sebi pa celó k svoji mizi. Ne eden izmed peterih preshodnikov letošnjega higijeničnega kongresa ni bil še deležen cesarskega obeda. — Naš — soseben še revežem radodarni cesar pa je hotel radodaren biti tem, ki jim je poklic — človeški najbridkejši reví, bolezní, staviti mejnikov. — Zato trikrat živel najviši današnji naš hišni gospodar in najviši njega sin!

Z Dravskega polja, 1. oktobra. (Konec.) Razun tega molitvenika je Franc Bezjak spisal še sledeče: „Molitne bukvice imenovane vsakdenji kruh za katoliške kristjane, koje zapopadejo mnoge molitve, križni pot, litanije in pesmi. Prepisal in pomnožil za tretji natis Franc Ser. Bezjak, kapelan pri D. Mariji v Negovi. V Mariboru 1862, na prodaj pri Miroslavu Leyrerju.“ Knjižica šteje 190 strani in kazalo. O prvem in drugem natisu še dozdej nič ne vemo.

„Glej tvoja mati! Molitne bukvice v raznih potrebah za bogoljubne duše ženskega spola. Spisal

Lambert Ferčnik, duhoven krške škofije. S predgovorom priporočil F. X. W. V Marburgi 1859. Založil Friderik Leyrer, bukvar.“

„Molitne bukvice za tretji spokorni red svetega očeta Frančiška Asizjana, v katerih so tudi mnoge druge molitve in litanije celega leta za katoliške kristjane. Poleg nemškega spisal F. W., kapelan pri B. D. Mariji v Negovi. V Marburgu 1861. Založil in prodaja Frid. Leyrer, knigar. (312 strani).“

Ovi molitvenik je 1883 bil v drugem in pomnoženem natisu izdan pod naslovom: „Sv. Frančišk, vtemelitelj III. spokornega reda. Molitvenik zlasti za tretjerednike, pa tudi za druge verne kristjane. Sostavil Franc Ser. Bezjak, kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri sv. Marku niže Ptuja. Drugi predelan in pomnožen natis. V Ptuiju 1883. Založil in tiskal W. Blanke.“ Knjižica šteje 460 strani in ima marsiktero dobro zrno, a vsled svojeglavnosti založnikove ostalo je v njej še dokaj plev in ocena v „Cvetji“ l. 1884. je sicer ostra, a vsekako resnična.

„Sv. Alojzij, mladenčem in deklicam zvest in zanesljiv vodnik proti nebesom, ali šestnedeljska pobožnost k njegovi časti. Spisal Franc Ser. Bezjak, kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri sv. Marku niže Ptuja. Z dovoljenjem visokočast. Lavant. knezoškofijstva. Tisk in zaloga J. Leonova v Mariboru.“ Ta lična knjižica je bila 1883 tiskana in šteje 128 strani. Že čez dve leti je bilo drugega natisa treba, ki precej pomnožen šteje 208 strani.

„Društvo pobožnih mladenčev pod varstvom sv. Alojzija. Prepisal Fr. S. W., kaplan v Negovi. V Gradci 1852. Na prodaj per Jožefi Sirolla, na velikem trgi Nro. 231.“ Knjižica, katero je J. Kienreich v Gradci natisol, ima 26 strani in obsega: I. Povabno pozdravilo; II. Postave društva; III. Hasnovitost društva; IV. Pristop in odstop; V. Vodstvo društva; VI. Zaveza obljube, h honeu pa še: „Priporočenje mladenčev kerčanskega društva v praznik sv. Alojzija.“

Enako knjižico je Fr. Bezjak spisal tudi za deklško društvo, za otroke pa je sestavil lep pouk o sv. birmi z raznimi molitvami. „Slov. prijatelj“ je imel v prvih letnikih nekatere njegovih pridig, l. 1881 pa je priobčil njegov ginljiv nagovor pri prvem sv. obhajilu. R. I. P.

Občni zbor društva „Narodne šole“

vršil se je dne 5. t. m. ob 6. uri na večer v mestni dvorani. Zborovanja se je vdeležilo do 40 učiteljev. Navzoča sta bila tudi uda deželnega šolskega sveta gg. dr. Josip Vošnjak in Tomo Zupan. Gosp. predsednik otvori skupščino, pozdravi zbrane tovariše ter se spominja velikega zaščitnika ljudskega šolstva presvetlega našega vladarja; zakliče mu trikratni „Slava!“, čemur zbor stojič pritrdi. — Na to omeni večletnih društvenih dobrotnikov: slavnega deželnega zbora, mestnega zbora Ljubljanskega, sl. kranjske hranilnice, g. dr. Močnika, g. Horaka, ki so tudi letos prispeli društvu s izdatnimi podporami na pomoč. Hvala jim!

Tajnik, gospod Franjo Govekar, je poročal tako-le:

Slavni zbor!

Kakor se razvidi iz razdeljenega sklepa računa „Narodne šole“, sestavil se je odbor, voljen v občnem zboru dne 6. oktobra v odborovi seji dne 21. oktobra 1886 tako-le: Feliks Stegnar, predsednik; Andr. Žumer, namestnik; Matej Močnik, blagajnik; Franjo Govekar, tajnik; Ant. Funtek, Henrik Podkrajšek, Andrej Praprotnik, Franjo Praprotnik in Ivan Tomšič, odborniki.

Meni bi bilo kot „tajniku“ društva slavni skupščini poročati o delovanju tega društva. A ker je g. predsednik o tem vsestransko, obširno in temeljito govoril, morem svoje poročilo skrajšati, da sl. skupščine s ponavljanjem ne dolgočasim.

Dovoljujem si vendar slavno skupščino posebno na naslednje opozoriti:

Da v letošnjem sklepu računa toliko dobrotnikov navedenih ne najdete, kakor jih je v lanskem, temu je gotovo vzrok slavnega družba sv. Cirila in Metoda in sploh drugi narodni davek, kterega se nikjer ne manjka.

Vendar pa more odbor izreči svoje začudenje, da je tako malo število gg. učiteljev udov društvu; vsaj naše društvo s stoterimi odstotki vrne vložene vsote, in vendar se dobi, da cel okraj ni zastopan

pri društvu. Ako velja to sploh o gg. učiteljih, kaj kaj hočem še reči o gospicah učiteljicah? — teh število je res kaj neznatno, kakor da bi one . . . vidi se, da se sploh za društvo kaj malo zanimajo!

Od društva izdani „Prizori iz otroškega življenja“ so se v teku treh let skoraj vsi razpečali; društvo sicer od tega nima nikakoršnega dobička in koristi — kterega tudi ni nameravalo z izdajo — vendar se je dosegel prvotni namen.

Knjižice „Zabavišč“ ima društvo še kakih 650 v znesku za 165 gold. in „Pripovedek o vetru“ kakih 900 iztisov v znesku 225 gold. na razpolaganje.

Da se je društvu to podjetje omogočilo, zahvaliti se ima v prvi vrsti gg. poverjenikom, ki so pred tremi leti s priznanja vredno marljivostjo in požrtvovalnostjo nabirali darove v namen izdavanja mladostnih spisov. Pri tej priliki se zdi odboru prošnja umestna, da bi dotični gospodje blagovolili še drugo dobro delo društvu storiti. To pa je, da bi skrbeli za razprodajo in razširjenje teh spisov med našim narodom, ter posredovali pri gg. tovariših, da bi v tem smislu delovali in dejanjsko dokazali, da jim je vresničenje tolikokrat povdarjene potrebe mladostnih spisov res pri srci.

„Prizorov iz otroškega življenja“ je še za 85 iztisov vsota 17 gl. in „Pripovedek o vetru“ 12 gl. na dolgu.

Pri tej priliki si dovoljujem tudi slavni skupščini naznaniti, da je slavni odbor „Matice Slovenske“ daroval vse slovenske zemljevide našemu društvu. Teh je v jako obilnem številu na razpolaganje. Kdor jih toraj želi, dobi jih brezplačno. — Ker pa pošiljanje po pošti mnogo truda in stroškov stane, zato svetujemo, da se prilično vsak osebno oglasi ali pri „Matici“ sami ali pa pri gosp. predsedniku.

Pri tej priliki dostavljam še prav pohlevno prošnjo: Da bi vsak ud delal na to, da si vsaka šola vsaj eden iztis ali izvod od „Nar. šole“ izdanih knjižic kupi, in še tu in tam kakega imovitega prijatelja mladine pregovori, da žrtvuje par desetice za nakup knjižic, potem je razprodaja zagotovljena in „Narodni šoli“ je mogoče, da drugo knjižico takoj založi. Ta knjižica bi se imenovala „Slovenski Pravljicar“. — Rokopis je že gotov in jako zanimiv ter prikladen otročjemu srcu in umu. Vsaj skušnja uči, da se mladi glavici z ničemer bolj ne prikupi knjiga, nego z bajko — s pravljico. Otroški domišljiji odpira se nov čudovit svet; vsaka travica, vsako drevo oživi, neme živali govoré, da, celo trdo kamenje in skalovje se na stečaj odpira. — V mladem srci vname se ljubezen do priporode. Dokaj pravljice ima pa tudi krasno moralno jedro.

Dalje si dovoljujem tudi prošnjo izreči, da bi gg. svoje prošnje pošiljali vselej pod naslovom društvenim: „Narodna šola“, ne pa pod imenom g. predsednika. — Tudi naj se v prošnjah za blago natanko določi kakovost blaga, n. pr. pisank število, linijaturo itd., ker društvu je na tem ležeče, da vsestransko vstreza.

Tudi ni treba denarja pošiljati po nakaznicah, in v listih pa svojo prošnjo, kar prizadeva obema strankama nepotrebne stroške in sitnosti.

Dalje naj gg. člani blagovolé na znanje vzeti enkrat za vselej, da se odbor društva „Narodne šole“ ne ozira na posebne zahvale v pismih izražene!

Iz tega kratkega, površnega mojega poročila slavnega skupščina razvidi, da odboru, oziroma njegovemu predsedniku v preteklem letu ni manjkalo dela, kakor v vsakem letu. Tako bode najbrž tudi v prihodnjem delu dovolj imela „Narodna šola“.

Novi odbor naj bi pa imel pri novem jako važnem in težavnem delu veliko sreče in tudi vstrajnosti. (Dalje prih.)

Domače novice.

(Tiara), ki jo je presvetla cesarica Elizabeta sv. očetu za zlato mašo poklonila, je vredna 340.000 goldinarjev! Okrašena je z dragocenimi biseri in zlahtnimi kamni. Tudi najmlajša hči cesaričina, nadvojvodinja Valerija, poslala je nekaj cerkvene opreme sv. očetu.

(Presvetla cesarica Elizabeta) pride menda v kratkem času za nekaj dni v Miramar. Vsaj tako se glasé novice iz Trsta.

(Vabilo k veselici), katero priredi katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v proslavo imendana Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Franca Josipa I. v nedeljo dne 9. oktobra 1887 v svojih prostorih (Poljske ulice šte. 10.) v Ljubljani. — Spored: 1. J. Böhm — „Društvena“, zbor. 2. Cimperman — „Franc Josip I., rešitelj“, deklamacija, deklamuje gosp. A. Verovšek. 3. Nedved — „Moj dom“, zbor. 4. A. Hajdrih — „Jadransko morje“, zbor. 5. Kocijančič — „Popotna pesem“, zbor. 6. „Pravda“. Šaloigra v dveh dejanjih, priredil A. Kržič. 7. Tombola. 8. Prosta zabava v spodnjih društvenih prostorih. Prostovoljni darovi za društveno hišo se hvaležno sprejemajo. Vstop brez vabila ni dovoljen. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

(Restavracija čitalnice Ljubljanske) daje se s prvim aprilom 1888. l. v najem.

(Nekoliko o potrebi vodovodov.) Pred kratkim je „Slovenec“ povdarjal nujno potrebo, da se vodovod v Ljubljano napravi. To potrebo prav živo občutijo v župniji sv. Jakopa, ker je tako malo vodnjakov, in še ti so slabi. Prebivalstvo bi bilo skoraj prisiljeno rabiti Ljubljaničo, ki je pa posebno v poletnem času izvrstna, ko je plitva. Zato naj slavni magistrat deluje na to, da se vodovod kolikor mogoče hitro napravi, za kar mu bode izvestno vsa Ljubljana hvaležna. Meščan.

(Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici v Šturiji; plače 450 gld., postavna doklada in prosto stanovanje, oziroma so razpisana druga, tretja in četrta učiteljska služba v Vipavi z letnimi plačami 500 gl., 450 gld. in 400 gld. in prostim stanovanjem.

(Vabilo k veliki slovesnosti), ki bode v nedeljo 9. oktobra t. l. v Podgori v slavljenje najvišjega imendana Njegovega Veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. ob priliki otvorjenja „Katoliškega bralnega in političnega društva v Podgori“. Spored: I. Popoludanska služba božja z blagoslovom in zahvalno pesmijo ob 2. popoldne v domači cerkvi. II. Slavnostna beseda na dvorišču č. g. župana A. Klančiča. 1. Petje. 2. Pozdrav. 3. Petje. 4. Slavnostni govor. 5. Cesarska kantata. 6. Deklamacija. 7. Petje. 8. Srečkanje treh dobitkov. Srečka 10 kr. III. Domača zabava. Pri besedi svira godba. Pričetek besede ob 3. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. za osebo; za družino 50 kr. Radodarni doneski se radovoljno sprejmejo. Čisti dohodek namenjen je „slovenskemu otroškemu vrtu v Podgori“. V slučaju slabega vremena se bode slovesnost vršila naslednjo nedeljo. K obilni vdeležbi vabi uljudno odbor.

(Tatvina.) Veliko hrupa napravilo je včeraj zvečer, ko so redarji prijeli pomočnika zlatarja g. Jos. Šparovica. Zbralo se je par sto ljudi na mestnem trgu, da si ogledajo mladega tatú. Zmanjkalo je že več blaga Šparovicu, a ta pot zasačil je pomočnika, ko je pri tehtanji prelitega zlata zmanjkalo blaga za 16 gold., katero je gospodar našel tudi pri njem.

(Zapestnica izgubljena.) Neka hišna gospodinja na sv. Petra predmestji izgubila je pozlačeno zapestnico z visečo krogljico in prepahnjem krajcarjem z angeljčki.

(Zaplenjene ribe.) Včeraj je zaplenilo redarstvo košarico postrvi, ker so bile premajhne za prodajo. Take nepokorneže treba je ostro kaznovati, ki iz samogoltnosti ne morejo pričakati, da žival doraste, in pa, ki celo kradejo z velikimi stroški napravljeni zarod rib ali rakov.

(Prijeli so) Marijo Kalan, ki je bila v redarskem listu prijavljena, zaradi razžaljenja Veličanstva. Nepotrebno dolg jezik jej bode sodnija pristrigla.

(Vabilo k sijajni svečanosti), katero priredé v nedeljo 9. oktobra v prostorih Novomeškega „Narodnega doma“ „Čitalnica“, „Dolenjsko pevsko društvo“ in „Dolenjski Sokol“ v čast godu presvetlega cesarja Franca Josipa I. Vspored: „Cesarska pesem“. F. S. Vilhar: Uzor. Poje mešani zbor „Dolenjskega pevskega društva“. Temu sledi: „V Ljubljano jo dajmo!“ Vesela igra v treh dejanjih, spisal J. Ogrinec. Med posameznimi točkami svečanosti svirate iz prijaznosti dve gospici. H koncu: „Tableaux“. Izvršuje „Dolenjski Sokol“. Začetek točno ob 7½8. uri.

(Benediktinec P. Udalrik Prah), rodóm iz Konjice, upravitelj fare v Šmarji v Muriški dolini, znamenit živinorejec, je umrl. R. i. p.

(Gosp. Agrež), nadučitelj na Dobrni, se je po 48letnem službovanju podal v pokoj ter se te dni naselil na svojem posestvu v Žalcu.

(„Triglav.“ Slovenske pesmi za samospjev s spremljevanjem klavirja, vredil Anton Foerster. Sešit. II. V Praze. Nakladatelj Fr. A. Urbanek.) Ne zdi se nam umestno, gosp. Foersterjevih skladb preveč hvaliti, kajti ime njegovo slovi ne le v naši domovini, ampak tudi zunaj nje. Toliko moramo pa vendar omeniti, da si je gosp. Foerster posebne zasluge pridobil za naš narod s tem, da je v tej zbirki znanim, lepim našim pesmim priredil tako priprosto, a skozi in skozi umetno, v sree segajoče spremljevanje. Vsaki pesmi je pridjal g. skladatelj kratek, primeren uvod, vsaki karakteristiki pesmi prikladno spremljevanje. Marsiktera pesem dobila je vsled vzornega harmonizovanja še le svoj popoln značaj. G. Foerster vredil nam je narodne pesmi tako, da jih moremo peti v salonu in koncertu. Z notranjo obliko vjema se tudi vnanja elegantna oblika in lep, razločen tisk. Drugi zvezek obsega 12 pesmi: 1. „Zagorska“. 2. „Nekaj novega“. 3. „Slovó“. 4. „V planinsko vas“. 5. „Vojaška“. 6. „Tolažba“. 7. „Zvonikarjeva“. 8. „Svarjenje“. 9. „Vse mine“. 10. „Vesolja dom“. 11. „Dolenjska“. 12. „Pri luni“. Tržna cena 1 gl. 20 kr., pri gosp. skladatelji 80 kr., po pošti 85 kr.

(V deželni šolski svet Štajarski) imenovana sta med drugimi knezoškofijski konzistorijalni svetnik in ravnatelj duhovskega semenišča v Gradci, kanonik g. Griessl in kanonik lavantinske stolne cerkve g. dr. Križanič v Mariboru na šest let.

(Umrli je) v Trstu vrednik Lahom prijaznega in Avstriji sovražnega lista „Independente“ Henrik Jurettig — čista laška kri!

(Pogorel je) dné 30. septembra takozvani „Engelhof“ v Beljaku na Koroškem. Ogenj se je kar hkrati razširil nad hlevi in nad hišo. Hleva in prešiči so zgoreli, drugo živino so rešili. Na hišnem poslopji je zgorela le streha.

Telegrami.

Gradec, 7. oktobra. Cesarjevič Rudolf prišel bo semkaj dné 26. oktobra.

Pariz, 8. oktobra. Generala Caffarala so zaprli. Preiskava bo brž ko ne pokazala, da je kupčeval z dekoracijami, da bi se rešil iz finančnih zadreg. Sokrivi so senator general Dandlau, gospa Limousin in pruski baron Kreitmayer.

Pariz, 7. oktobra. Cesaričinja Štefanija prišla je včeraj incognito v Cherbourg ter jo danes zvečer pričakujejo v Pariz. — Nemški veleposlanik grof Münster izročil je v zavarovanje osode Brignonove družine 50.000 mark, ne da bi to vplivalo na vršečo se preiskavo.

London, 6. oktobra. Kakor poroča danes „Reuterjevo“ izvestje iz Madrida, mislijo tam vsled vesti, ki so došle včeraj zvečer iz Tangerja, da je sultan maročanski mrtev.

Umrli so:

5. oktobra. Jovana Mittermajer, delavčeva žena, 25 let, Tržaška cesta št. 20, jetika.

V bolnišnici:

1. oktobra. Franca Sedej delavka, 38 let, Pneumonia. — Jožef Mark, tapetar, 51 let, jetika.

2. oktobra. Terezija Justin, delavka, 16 let, jetika.

3. oktobra. Miha Čamer, delavec, 36 let, oslabiljenje moči.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	732.97	+10.8	sl. szap.	dež	0.50	dež
7. 2. u. pop.	732.93	+15.0	sl. vzh.	sk. jasno		
9. u. zveč.	734.05	+ 9.6	sl. vzh.	del. jasno		

Dopoludne deževalo je večkrat, popoldne nekoliko oblačno, zvečer skoraj jasno. Srednja temperatura 11.1° C., za 1.0° pod normalom.

Pisarne

glavnega zastopa banke „Slavije“
v Ljubljani

so sedaj v lastnej hiši bankinej, **Gospodske ulice št. 12**, prvo nadstropje. (3)

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

8. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81	gl.	20	kr.
Sreberna 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82	„	45	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112	„	20	„
Papirna renta, davka prosta	96	„	10	„
Akcije avstr.-ogorske banke	886	„	—	„
Kreditne akcije	283	„	90	„
London	125	„	50	„
Srebro	—	„	—	„
Francooski napoleond.	9	„	92 1/2	„
Cesarski cekini	5	„	93	„
Nemške marke	61	„	40	„

ŽELODČEVA ESENCA

lekarka Piccoli-ja
v Ljubljani.

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda Dr. E. viteza Stüekla, c. kr. vladnega svetovaleca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vse želodčeve in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsakej steklenici pridejan). — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr., poštne stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. eno, lekar Rizzioni v Rudolfovem in večina lekarn na Štírskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. (4)

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši c. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverse) in stare železniške šine za oboke Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, štorje za štokadoranje, asfalt za tlak sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari. (29)

Dva živinska somnja

vsako leto 1. majnika in 18. oktobra sta z odlokom visoke deželne vlade v Ljubljani z dné 26. prosenca 1887 leta št. 11.565 na

Bohinjski Bistrici

dovoljena.

Slavno občinstvo se na prvi somenj 18. oktobra t. l. vabi k obilni vdeležbi.

Županstvo na Bohinjski Bistrici

24. septembra 1887. (4)

Naznanilo preselitve.

Častitim gospodom naročnikom javim, da sem se preselil iz dosedanjega stanovanja na Zabjeku št. 6 v Slonove ulice št. 52.

A. Ekar,

krojač.

(3)

Izvožno marcno pivo

v steklenicah

(38)

dobiva se v pivovarni Janca Perlesa v Ljubljani v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 5/10 L. „50“ „7/10 L.

Lepo pozlačene

(1)

nagrobne križe

v velikem izboru

po nizkih cenah priporoča

Franc Trček,

trgovec z železjem, Valvazorjev trg št. 5 v Ljubljani.

V zalogi ima tudi železne peči in ognjišča za kurjavo z drvami ali premogom.

V Vrhniskem trgu na prav

ugodnem mestu se dá v najem ali tudi prodá pod ugodnimi pogoji

hiša z nadstropjem,

s prodajalnico v najboljšem stanu, s popolno štacunsko opravo, vrtom, nekaj gozda, njivo in senožetjo.

Natančneje poizve se pri Antonu Komotarju, c. kralj. notarji na Vrhniki. (3)

Nagrobne spominke

od različnega marmora po najnovejših obrisih, sploh vse v kamnoseško stroko spadajoča dela, posebno cerkvena, kakor tudi razne poprave izvršujem ter priporočujem čast. duhovščini in vsemu slavnemu občinstvu, zagotavljam točno in ceno izvršitev. Delavnica moja je poleg parnega mlina (Dampf-mühle), filijala tik mesarskega mostu, kjer se naročajo manjša dela in poprave. (2)

Z odličnim spoštovanjem

Vincenc Čamernik,
kamnosek v Ljubljani.

Vsakovrstne puške

izdelujem na obroke za močne Dombrovski-Heissig patrone, kaliber 14.9 mm. in 11.2 mm. za veliko divjačino (Hochwild); puške imajo samoskočna kukala moje iznajdbe. Prevzamem tudi vsakovrstna popravila in predelovanja starih pušk v zadovke. Ker so moje puške preskušene, morem vsacega večšaka zadovoljiti z njimi. Zato se priporočam na naročbo (2)

Anton Sodja,

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem.

Odlikovan s premijo in c. kr. privilegijem.

Cenike pošiljam brezplačno.

Vsem, ki zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo **železnino**, priporoča svojo zalogo železja in v to stroko spadajočih stvari (12)

Andr. Drušković,

poprej Jakob Nekrep

na mestnem trgu št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in po prav nizki ceni: okovi za okna in vrata, štorje za štokadoranje, drat in žebli, vezi za zidovje, traverse in stare železniške šine za oboke, Portland-in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in posamezni deli.

Posebno po nizki ceni dobivajo se stroji in orodja za poljedelstvo, kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), stamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje.